

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6S/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021200300
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Otília Belavá
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1021200300.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave ako správny súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Otílie Belavej a členov senátu Mgr. Mariána Degmu a JUDr. Valérie Žiliakovej, v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, so sídlom Tulčík č. 310, 082 13 okres Prešov, IČO: 31 303 862, zastúpeného: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka, Štúrova č. 20, 040 01 Košice, IČO: 35 514 892, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, Námestie Ľudovíta Štúra č. 1, 812 35 Bratislava, IČO: 42 181 810, za účasti: Poľovnícky spolok Očová, so sídlom J. R. Poničana 807/62, 962 23 Očová, IČO: 31 921 051, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného Číslo: 7877/2016-9.2 (34/2016-rozkl.) zo dňa 28.10.2016, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie ministra životného prostredia Slovenskej republiky Číslo: 7877/2016-9.2 (34/2016-rozkl.) zo dňa 28.10.2016 ako aj prvostupňové rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky Číslo: 5962/2016-6.3 zo dňa 05.09.2016 z r u š u j e .

Krajský súd v Bratislave p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Krajský súd v Bratislave ďalšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. V zákonnej lehote podanou žalobou zo dňa 04.01.2017 na Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „správny súd“) sa domáhal žalobca preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia ministra žalovaného číslo: 7877/2016-9.2 (34/2016-rozkl.) vydaného dňa 28.10.2016 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“, ako aj prvostupňového rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu - Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odbor štátnej správy ochrany prírody číslo: 5962/2016-6.3 zo dňa 05.09.2016 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie a priznania náhrady trov konania.

2. Správny súd zistil, že na tunajšom správnom súde prebehlo viacero súdnych konaní rovnakých účastníkov (žalobca a žalovaný), ktorých predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti obsahovo a právne identických rozhodnutí žalovaného týkajúcich sa povolenia výnimky zo zákazu ustanoveného v § 35 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane prírody, resp. zákon č. 543/2002 Z.z.“), spočívajúcej v usmrtení jedného, resp. viacerých jedincov medveďa hnedého v označených poľovných revíroch, a to v záujme ochrany zdravia a bezpečnosti obyvateľov ako aj z dôvodu zníženia škôd spôsobených na poľnohospodárskych kultúrach.

3. Správny súd poukazuje na skutočnosť, že na tunajšom správnom súde sa viedlo pod sp.zn. 2S/267/2017 súdne konanie totožných účastníkov (žalobca, žalovaný), totožného predmetu konania -

súdny prieskum rozhodnutia ministra žalovaného týkajúceho sa udelenia povolenia výnimky zo zákazu ustanoveného v § 35 ods. 1 písm. b/ a písm. e/ zákona o ochrane prírody, spočívajúcej v usmrtení jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri F. - L., a to v záujme ochrany zdravia a bezpečnosti obyvateľov ako aj z dôvodu snahy o zníženie škôd spôsobených na poľnohospodárskych kultúrach. Z obsahu odôvodnenia rozsudku vydaného v tejto veci (sp.zn. 2S/267/2017), správny súd zistil, že žalobcom vznesené námietky v tomto konaní sú z podstatnej časti totožné s námietkami uvedenými v tejto žalobe a na všetky námietky boli dané vo vyššie uvedenom rozsudku podrobné odpovede. Taktiež odôvodnenie oboch vydaných preskúmaných rozhodnutí bolo prakticky identické s odôvodnením v tomto súdnom konaní preskúmaných rozhodnutí (napadnuté rozhodnutie ministra žalovaného číslo: 7877/2016-9.2 (34/2016-rozkl.) zo dňa 28.10.2016, ako aj prvostupňového rozhodnutia číslo: 5962/2016-6.3 zo dňa 05.09.2016).

4. Správny súd využijúc ust. § 140 SSP v odôvodnení tohto rozsudku poukazuje na odôvodnenie (skutkové aj právne) právoplatného rozsudku tunajšieho správneho súdu č.k. 2S/267/2017-55 zo dňa 26.02.2020, v spojení s opravným uznesením č.k. 2S/267/2017-105 z 25.11.2020, ktorým správny súd zrušil obe preskúmané rozhodnutia žalovaného (prvostupňové aj druhostupňové), a to podľa § 191 ods. 1 písm. e/ SSP a vec vrátil orgánu verejnej správy prvého stupňa na ďalšie konanie a zároveň priznal žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania. Tento rozsudok bol napadnutý kasačnou sťažnosťou žalovaným, pričom následne konajúci Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 6Sžk/5/2021 zo dňa 19.05.2021 podanú kasačnú sťažnosť zamietol. Správny súd taktiež poukazuje na odôvodnenie tohto vyššie uvedeného rozsudku najvyššieho súdu ako aj ďalších rozsudkov Najvyššieho súdu SR vo veciach sp.zn. 6Sžk/12/2020 zo dňa 16.06.2021 a Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 4Sžk/16/2020 zo dňa 30.03.2022 a rozsudku sp. zn. 1Svk/22/2021 zo dňa 26.08.2022, v ktorých všetkých boli rovnakí účastníci konania - žalobca a žalovaný a totožný predmet konania - súdny prieskum rozhodnutia ministra žalovaného týkajúceho sa udelenia povolenia výnimky zo zákazu ustanoveného v § 35 ods. 1 písm. b/ a písm. e/ zákona č. 543/2002 Z.z., spočívajúcej v usmrtení jedného jedinca medveďa hnedého v príslušnom poľovnom revíri dôvodiac ochranou zdravia a bezpečnosti obyvateľov a tiež aj z dôvodu zníženia škôd spôsobených na poľnohospodárskych kultúrach.

I. Priebeh administratívneho konania a rozhodnutia orgánov verejnej správy

5. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu žalovaného správny súd zistil, že Poľovnícky spolok Očová (ďalej len „žiadateľ, resp. účastník konania“) žiadosťou zo dňa 02.06.2016 požiadal žalovaného o povolenie výnimky zo zákazov ustanovených v § 35 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z.z. spočívajúcej v usmrtení dvoch jedincov medveďa hnedého v poľovnom revíri Očová v záujme ochrany zdravia a bezpečnosti obyvateľov a v snahe o zníženie značných škôd spôsobených na poľnohospodárskych kultúrach. Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky (ďalej len „ŠOP SR“) písomnosťou zo dňa 01.07.2016 zaslala správne orgánu k žiadosti žiadateľa formulár vypracovaný Správou Chránenej krajiny oblasti Poľana (ďalej aj „CHKO Poľana“) a navrhla povoliť výnimku na usmrtenie jedného jedinca medveďa hnedého, dôvodiac tým, že zhodnotením kumulovaného vplyvu výnimky nedôjde v danej lokalite k významnému vplyvu na populáciu medveďa hnedého v uvedenej lokalite, kde navrhujú usmrtenie. Správa CHKO Poľana vo svojom stanovisku navrhla povolenie výnimky na usmrtenie jedného jedinca medveďa hnedého a zároveň stanovila podmienky odstrelu. K svojmu stanovisku dospela po preverení podkladov predložených žiadateľom, vykonaní monitoringu územia a zhodnotení kumulovaného vplyvu výnimky. Žalobca zaslal žalovanému dňa 18.07.2018 písomné vyjadrenie s nesúhlasným stanoviskom s povolením požadovanej výnimky.

6. Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, odbor štátnej správy ochrany prírody (ďalej aj „prvostupňový správny orgán“) rozhodnutím Číslo: 5962/2016-6.3 zo dňa 05.09.2016 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“) v súlade s § 40 ods. 2 a ods. 3 písm. b/ a c/ zákona č. 543/2002 Z.z. povolil výnimku žiadateľovi usmrtiť - odstreliť jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri Očová, držať ho a prepravovať a zároveň nepovolil výnimku zo zákazu ustanoveného v § 35 ods. 1 písm. b/ zákona č. 543/2002 Z.z. - nepovolil žiadateľovi usmrtiť - odstreliť - jedného jedinca medveďa hnedého v poľovnom revíri P.. Zároveň bolo v zmysle § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z.z. stanovených celkom 8 podmienok rozhodnutia a bola určená platnosť výnimky od právoplatnosti rozhodnutia (03.04.2016) do 15.12.2016. V odôvodnení rozhodnutia prvostupňový správny orgán uviedol konkrétne skutočnosti, ktoré ho viedli k vydaniu rozhodnutia o povolení výnimky zo zákazov ustanovených zákonom č. 543/2002 Z.z.. Uviedol, že podľa zistených údajov ŠOP SR i žiadateľa o výnimku, nebola populácia

medveďa hnedého v predmetnom poľovnom revíri ohrozená, naopak, všetko nasvedčovalo tomu, že tento chránený druh živočícha v tomto revíri prosperoval a jeho populácia narastala. Bolo konštatované, že povolenie výnimky neohrozí priaznivý stav ochrany populácie tohto druhu v jeho prirodzenom areáli. V súvislosti s posúdením existencie alternatívy k povoleniu výnimky správny orgán konštatoval, že žiadna z oslovených ZOO v Slovenskej republike aj Českej republike o medveďa hnedého neprejavila záujem. Rovnako neúčelným by bolo prenesenie problémového jedinca medveďa do inej lokality.

7. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal dňa 28.09.2016 žalobca rozklad, o ktorom rozhodol Minister životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej aj „žalovaný“) rozhodnutím Číslo: 7877/2016-9.2 (34/2016-rozkl.) zo dňa 28.10.2016 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie“) tak, že zamietol žalobcom podaný rozklad a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia bol stručne opísaný priebeh správneho konania, prvostupňové rozhodnutie ako aj obsah žalobcovho rozkladu. Žalovaný poukázal na riadne zistený skutkový stav vyplývajúci zo správy ŠOP SP a správy CHPO Poľana, v ktorých bolo doporučené povoliť požadovanú výnimku, ako aj na dôkazy a vyjadrenia žiadateľa a tiež aj na skutočnosti známe žalovanému z úradnej činnosti, a z ktorých všetkých vyplýval vysoký podiel škôd spôsobených v danej oblasti medveďom na poľnohospodárskych kultúrach, ako aj ohrozovanie obyvateľov obce Očová v jej okrajových častiach.

II. Žaloba

8. Žalobca v procesnom postavení zainteresovanej verejnosti sa správnu žalobou, doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 04.01.2017, domáhal preskúmania zákonnosti uvedeného rozhodnutia ministra v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, ktoré označil za nezákonné z dôvodu, že konajúce orgány verejnej správy vychádzali z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci a skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu. Na základe uvedeného žalobca žiadal o zrušenie napadnutých rozhodnutí a vrátenie veci prvostupňovému správnomu orgánu na ďalšie konanie.

9. Žalobca uviedol, že počas celého konania namietal, že v konaní nebolo zistené, či realizácia rozhodnutia o udelení výnimky na usmrtenie medveďa hnedého povedie k naplneniu cieľa, pre ktorý bola udelená. Žalobca zdôraznil, že v danom prípade bola udelená výnimka v rámci regulačného lovu, pričom však v prvostupňovom rozhodnutí nebol identifikovaný konkrétny jedinec, ktorého usmrtením by sa naplnil cieľ udelenia výnimky, ale mohlo by dôjsť k usmrteniu náhodného jedinca a nedošlo by k vylúčeniu synantropného medveďa z populácie.

10. Žalobca mal za to, že žalovaný v konaní nezistil úplne a spoľahlivo skutočný stav veci. Namietal, že žalovaný odmietol vykonať dokazovanie o existencii alternatívy k povoleniu výnimky, nedošlo k obstaraniu údajov o počte a lokalizácii vŕadísk a krmovísk v danom poľovnom revíri. Konštatovanie žalovaného o nereálnosti realizácie preventívnych opatrení vo vzťahu k ochrane poľnohospodárskych plodín považoval žalobca za paušálne bez toho, aby vychádzalo zo skutočného stavu veci. Žalobca tiež poukázal na to, že v oboch preskúmaných rozhodnutiach absentuje akákoľvek zmienka o vyhodnotení účinnosti doposiaľ udelených výnimiek vo vzťahu k sledovanému cieľu.

III. Vyjadrenie žalovaného

11. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 24.03.2017 a žiadal ju ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na to, že pri svojom rozhodovaní vychádzal najmä zo žiadosti žiadateľa a z poskytnutého mu stanoviska ŠOP SR, vrátane formulára Správy CHKO Poľana zo dňa 28.06.2016, ktoré sa zaoberali aj opisom množstva škôd spôsobených medveďmi za posledné 2 roky. Rovnako vychádzal aj zo stanoviska ŠOP SR zo dňa 09.08.2016, vrátane stanoviska Správy Chránenej krajinskej oblasti Biosférickej rezervácie Poľana zo dňa 08.08.2016. Zo stanoviska ŠOP SR z 01.07.2016 vyplýval záver o tom, že vplyv povolenia výnimky na usmrtenie 1 jedinca medveďa nebude mať vplyv na jeho populáciu v skúmanej lokalite. Správa CHKO Poľana vo formulári odporučila lov v poľovnom revíri P., najmä z dôvodu častého výskytu jedincov v blízkosti ľudských sídel a stretu obyvateľov s medveďmi v bezprostrednej blízkosti intravilánu obce s tým, že boli zaznamenané výskyty medveďa priamo v obci, výskytu škodových udalostí, pričom vychádzala aj z monitoringu územia poľovného revíru. Vzhľadom na tieto skutočnosti žalovaný povolil výnimku odstrelu 1 jedinca medveďa hnedého z dôvodu preukázania v

správnom konaní splnenia podmienok na povolenie takejto výnimky, nakoľko bolo preukázané splnenie podmienok v zmysle § 40 ods. 3 písm. b/ a c/ zákona č. 543/2002 Z.z.. Žalovaný uviedol, že výnimka bola povolená aj v súlade s § 40 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z.z., t.j. neexistencia inej alternatívy, pričom výnimka neohroží priaznivý stav ochrany populácie medveďa v jeho prirodzenom areáli.

12. Žalovaný pri posudzovaní predmetnej žiadosti o povolenie výnimky z podmienok ochrany medveďov hnedých vychádzal z podkladov ŠOP SR, pričom prihliadol na stav populácie v danej lokalite v predchádzajúcich rokoch, a to vzhľadom na počet povolených a realizovaných výnimiek ako aj spôsobenú škodu medveďmi a počet nebezpečných stretov s ľuďmi. Mal za to, že napadnuté rozhodnutia vychádzali zo spoľahlivo zisteného stavu vecí, správne boli aplikované príslušné ustanovenia zákona č. 543/2002 Z.z. a zároveň obsahovali všetky zákonné náležitosti v zmysle § 47 Správneho poriadku.

IV. Replika

13. Žalobca podal dňa 03.05.2017 vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného, v ktorom uviedol, že v prípade, ak sa nepodarí zabezpečiť adresnosť udelenej výnimky, nemožno považovať udelenú výnimku ani za zákonnú, ani za súladnú s čl. 16 Smernice o biotopoch. Poukázal na to, že adresnosť výnimky znamená, že sa odstráni z populácie jednotlivec, u ktorého, vzhľadom na pozorované správanie, reálne hrozí ohrozenie záujmov vymenovaných v ust. § 40 dos. 4 zákona č. 543/2002 Z.z.. Má za to, že zo stanovísk odborných organizácií ochrany prírody nevyplývajú závery predkladané správneému súdu žalovaným. Všetky vnaďská, vrátane tých, ktoré majú zabezpečiť pohodlnú realizáciu udelenej výnimky, majú podľa žalobcu v sebe vysoký potenciál byť faktorom zvyšujúcim nebezpečenstvo stretu človeka a medveďa, keďže ovplyvňujú správanie medveďov v okruhu 3 až 5 kilometrov od vnaďska.

V. Posúdenie skutkových tvrdení a právnej argumentácie

14. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „správny súd“) ako správny súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 10, § 13 ods. 1 SSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a na nariadenom pojednávaní konanom v neprítomnosti žalobcu a žalovaného veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného v medziach žaloby nebolo vydané v súlade so zákonom. Rozhodoval opätovne po tom, čo bolo jeho predchádzajúce uznesenie sp. zn. 6S/4/2017 z 31.01.2019 o zastavení konania podľa § 99 písm. g/ SSP zrušené uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžk/9/2019 zo dňa 26.01.2021 z dôvodu, že bolo založené na nesprávnom právnom posúdení veci, čím došlo so zo strany správneho súdu k znemožneniu žalobcovi uskutočniť jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

15. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnom konaní poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

16. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnom konaní preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 140 SSP, vo veciach toho istého žalobcu a totožného predmetu konania, ktoré už boli predmetom konania pred správnym súdom, v odôvodnení každého ďalšieho rozsudku správny súd poukáže už len na totožný rozsudok, prípadne stručne zopakuje jeho dôvody.

18. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

19. Podľa § 35 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z.z. chráneného živočícha je zakázané

- a) úmyselne odchytať v jeho prirodzenom areáli,
- b) úmyselne zraňovať alebo usmrcovať v jeho prirodzenom areáli,

- c) úmyselne rušiť v jeho prirodzenom areáli, najmä v období hniezdenia, rozmnožovania, výchovy mláďat, zimného spánku alebo migrácie,
- d) medzidruhovo krížiť vrátane krížencov,
- e) držať, prepravovať, predávať, vymieňať alebo ponúkať na predaj alebo výmenu.

20. Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z.z. orgán ochrany prírody môže povoliť výnimku z podmienok ochrany chránených druhov, vybraných druhov rastlín a vybraných druhov živočíchov, len ak neexistuje iná ekonomicky a technicky realizovateľná alternatíva a výnimka neohrozí zabezpečenie priaznivého stavu ochrany populácie dotknutého druhu v jeho prirodzenom areáli.

21. Podľa § 40 ods. 3 písm. b/, písm. c/ zákona č. 543/2002 Z.z., (b) výnimku podľa odseku 2 možno povoliť pri predchádzaní závažných škôd na úrode, hospodárskych zvieratách, lesoch, chove rýb, vodnom hospodárstve a ak sa výnimka nevzťahuje na druhy voľne žijúcich vtákov, aj pri predchádzaní závažných škôd na inom type majetku, (c) výnimku podľa odseku 2 možno povoliť v záujme verejného zdravia alebo verejnej bezpečnosti ľudí a ak sa výnimka nevzťahuje na druhy voľne žijúcich vtákov, aj v záujme iných nevyhnutných dôvodov vyššieho verejného záujmu vrátane tých, ktoré majú sociálny alebo hospodársky charakter a tých ktoré majú priaznivé dôsledky zásadného významu na životné prostredie.

22. Úlohou správneho súdu v prebiehajúcom konaní bolo posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového rozhodnutia a tiež postupu konajúcich orgánov verejnej správy v rozsahu a dôvodov vyplývajúcich z podanej žaloby.

23. Správny súd v rámci preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánov verejnej správy podľa SSP je povinný posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci súdneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe z hľadiska toho, či takéto namietané procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Súd preskúmava aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré musí mať zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní. Každé rozhodnutie správneho orgánu musí spĺňať všetky zákonom naň kladené formálne náležitosti, t.j. musí byť vydané v písomnej forme, vecne príslušným správnym orgánom. Musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať náležitosti určené právnymi predpismi na prejednávajúcu vec sa vzťahujúcimi.

24. Osoby dotknuté rozhodnutím správneho orgánu majú právo na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Absenciu dôvodov v rozhodnutí, na základe ktorých orgán verejnej moci vo veci rozhodol, je treba považovať za prejav arbitrárnosti, znamenajúci porušenie ústavou garantovaného základného práva, majúci za následok nepreskúmateľnosť takéhoto rozhodnutia.

25. Správny súd rozhodujúci v intenciách zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžk/9/2019 poukazuje na právne odôvodnenie rozsudku tunajšieho správneho súdu č. k. 2S/267/2017-55 zo dňa 26.02.2020 (body 27 až 32), ako aj odôvodnenie rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 4Sžk/16/2020 zo dňa 30.03.2022 (body 36 až 58), rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 1Svk/22/2021 zo dňa 26.08.2022 (body 44 až 58), rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžk/5/2021 zo dňa 19.05.2021 (body 32 až 78) a rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžk/12/2020 zo dňa 16.06.2021 (body 37 až 79), s ktorými odôvodneniami postavenými na totožných skutkových zisteniach a právnych úvahách sa správny súd plne stotožňuje a ktoré sa v celom rozsahu vzťahujú aj na prejednávajúcu vec. Zároveň správny súd uvádza, že prejednávajúca vec sa od vyššie uvedených vecí, ktoré už boli právoplatne rozhodnuté, odlišuje len subjektom žiadateľa o udelenie

výnimky, počtom jedincov medveďa hnedého, ktorých žiadateľ navrhoval usmrtiť, územím, na ktorom žiadateľ žiadal o povolenie výnimky ako aj obdobím platnosti udelenej výnimky. Tieto odlišnosti však nepredstavujú také podstatné skutočnosti, v dôsledku ktorých by z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci bolo možné konštatovať, že tieto konania sa v podstatných skutočnostiach odlišovali skutkovo a právne v takej miere, že by nebolo možné predmetnú prejednávajúcu vec posúdiť ako konanie s totožným predmetom tak, ako to má na mysli ust. § 140 SSP.

26. Správny súd uvádza, že rozhodol len o zrušení oboch preskúmaných rozhodnutí, a to s poukazom na právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho správneho súdu SR sp.zn. 4Sžk/16/2020 zo dňa 30.03.2020 (bod 58) a rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Sžk/12/2020 zo dňa 16.06.2021 (bod 78), nakoľko aj v predmetnej veci už došlo k zrealizovaniu výnimky - odstrelu medveďa a potom nebolo dôvodné vec vracať orgánom verejnej správy na ďalšie konanie, ale postačovalo len zrušenie preskúmaných rozhodnutí.

27. Správny súd konštatuje rovnako ako v bode 25 tohto rozsudku uvedené rozhodnutia súdov, že preskúmané rozhodnutia neboli vydané v súlade so zákonnou úpravou povoľovania výnimky z ochrany chránených živočíchov v zmysle § 35 ods. 1 písm. b/ a c/ v spojení s § 40 ods. 3 písm. b/ a c/ zákona o ochrane prírody, nakoľko zistené skutkové okolnosti nepreukazovali naplnenie vyššie uvedených zákonných ustanovení pre udelenie výnimky.

28. Na základe zistených skutočností správny súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie ministra žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie je potrebné zrušiť podľa § 191 ods. 1 písm. e/ SSP z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu na riadne posúdenie veci (podľa predchádzajúceho bodu tohto rozsudku), pričom vec nevrátil orgánom verejnej správy na ďalšie konanie, keďže došlo k odstrelu medveďa a teda k naplneniu výnimky.

29. O nároku na právo na náhradu trov konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 175 ods. 1 SSP a vzhľadom na úspech v konaní bol žalobcovi tento nárok priznaný v plnom rozsahu, pričom podľa § 175 ods. 2 SSP o výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením. Účastníkovi konania správny súd právo na náhradu trov konania v zmysle § 169 SSP nepriznal, žiadne mu nevznikli a ani si neuplatnil.

30. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť. Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia súdu. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 443 SSP, § 145 ods. 2 písm. c/ SSP).

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).